

Ing.arch. Milica M a r c i n k o v á

Pani inžinierka architektka Milica Marcinková, rodená Vaneková, narodila sa 8.júna 1934 v Rastislaviciach – Komjaticiach, kde pôsobili jej rodičia ako učitelia. O šesť rokov neskôr sa jej narodila mladšia sestra s ktorou prežívala svoje detstvo. Do Štátnej ľudovej školy chodila päť rokov na Novej Lehote pri Piešťanoch v rokoch 1940 až 1945. Do osemročného Dievčenského gymnázia chodila v Bratislave na Dunajskej ulici, po jeho premenovaní na Treťom štátnom gymnáziu v rokoch 1945 až 1953 s maturitou. Vysokú školu vyštudovala na Fakulte architektúry a pozemného Staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v odbore architektúra a stavba miest v rokoch 1953 až 1959, keď tam pôsobili vynikajúci profesori prvej generácie novej Fakulty z praxe, aj študenti prvej generácie architektov študujúcich na Slovensku. Promovaná bola v júni 1959 na inžinierku architektku.

Do praxe nastúpila v auguste 1959 na Stavoprojekt v Bratislave, kde pracovala šesť rokov na všetkých druhoch školských stavieb. Od roku 1965 prešla na pozvanie pracovať na technický rozvoj výstavby Ministerstva školstva, a po reorganizácii na Ministerstvo kultúry, kde bola spolu ďalších sedem rokov až do roku 1972 na expertíze projektov. To jej dalo možnosť širšieho pohľadu a nadhľadu na investorské, projektové, realizačné a posudzovacie práce dôležitých stavieb školstva a kultúry na Slovensku a priamej účasti na týchto prácach. Od roku 1972 pracovala takmer 20 rokov na Projektovom ústave kultúry v Bratislave až po odchod do dôchodku v júni 1991. V tých rokoch vypracovala rad štúdií, návrhov a projektov stavieb kultúry a rekonštrukcií pamiatok architektonického dedičstva. Za návrh budovy, interiérov a starostlivosť pri realizácii Domu kultúry na námestí v Bojniciach dostala v roku 1982 Cenu Zväzu slovenských architektov a o rok neskôr bol projekt tohoto Domu kultúry vystavený na Medzinárodnej výstave architektúry Interarch v Sofii.

Po odchode do dôchodku architektka Marcinková pracovala vo svojej profesii príležitostne ďalej v slobodnom povolaní.

Od roku 1956 žila s manželom Mariánom Marcinkom, tiež architektom a ich dcérou Dankou, narodenou v roku 1962, ktorá vyštudovala záhradnú a krajinárskú architektúru v Lednici na Morave. Milica Marcinková vo svojej dobrosrdečnosti celú svoju rodinu od rodičov počnúc a dvomi vnúčatami končiac vždy spomínala, všetko pre nich obetavo robila a nadovšetko mala rada.

Pani inžinierka architektka Milica Marcinková má veľa priateľov a známych, od bývalých spolužiakov počnúc doposiaľ sa stretávajúcích, i spolupracovníkov a kolegov všetkých profesií ktorí ju vždy radi videli medzi sebou ako spolupracovníčku prinášajúcu rozvahu a kľud do práce aj spoločenských a priateľských vzťahov, ktorí spolu s ňou vytvorili veľké kultúrne dielo, za čo im všetkým patrí veľká vďaka.